

Jus Canonicum Practice Explicatum

Seu Decisiones Casuum Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos,
& ad Consuetum Referendi Modum accommodatæ

Complectens dimidiam Decretalium Partem, videlicet nonaginta duos
Titulos, nimirum usque ad Titulum XX. Libri de Feudis exclusivè

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1728

Quæst. II. An exceptionem plus- petitionis tempore opponens, & probans
ante litis contestationem, consequatur duplicatas inducias?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62305)

ti res aut debitum erat, in tabulis descriptum, cum modificatione, ne condemnationis exactio fieret ante eventum conditionis. Secus est in proposito nostro, ubi Mævius expertus est principali actione, descendente ex contractu Partium, cui tamen objecta est exceptio plus-petitionis tempore: unde cum Reus nihil debuerit exigibile de presenti. *arg. l. cedere diem 213. ff. de V. S.* meritò fuit absolutus; cum paria sint debitorem non esse, & nondum conveniri posse: item habere actionem, quæ per exceptionem eliditur, & non habere. *per l. nihil interest 112. ff. de R. J.*

Tradita hucusque doctrina non procedit I, Si Reus non opponat exceptionem plus-petitionis. II. Si Actor probabili ignorantia credat, diem so-

lutionis venisse; tunc enim pœna duplicationis induciarum locum non habet, cum absit culpa. III. Si ante litis contestationem (imò juxta ad *b. t. n. 5. in meo Candidato*, et post litis contestationem.) sponte desistat à plus petendo, & urgere litigationem desistat; tunc enim iterum evadit dictam pœnam. IV. In aliquos si Reus proposita exceptio plus-petitionis, vel dilatoria solennis, non petat Actorem condemnari in duplicatas inducias: sed de hac solentia multum dubito; nam ex juris sunt, uti hæc duplicatio induciarum, Judex potest, imò ex officio debet supplere à Partibus omittis. *Ter. & DD. in l. un. C. ut, quæ desunt, vocatis.* Licet non ea, quæ factis supplere teneatur, vel possit.

QUÆRITUR II.

An, si Sempronius exceptionem plus-petitionis opposuerit, & probasset ante contestationem litis, Mævius nihilominus condemnandus ad duplicatas inducias?

Sine ambagibus tene negativam cum Panormit. Felin. Salic. Angel. Aretin. in *§. appellantur inst. de Except. n. 37.* Fundamentum petitur inde, quòd de Jure Antiquo plus-petens tempore non incurreret pœnam amissionis crediti, nisi perseveraverit in plus petitione usque ad litis contestationem factam, prout est textus in *§. Siquis 33. pr. §. v. sed hæc quidem. Inst. de action. ibi: si tempore plus petitum fuerit &c.* ergo nec hodierno

Jure incurrit pœnam duplicatarum induciarum; partim quia hæc pœna subrogata amissioni crediti, & intelligitur subrota secundum veris pœnæ rationem. *arg. l. si eum. §. injuriarum. ff. Judicio sibi. partim quia in §. temporales. 10. luperis recitatur qui novum Jus statuit, in verbis *die autem dicitur, qui tempore petierint; sed ante litem contestatam Actor non plus petit, nec plus dicitur petitum, sed tantum dicitur**

petere voluisse. l. amplius ff. Ratam rem
haberi. Accedit c. un. eod. x. ibi:
petitor importunitas plus-petentium,
per petitionem suam duxerint in iudicio
pendendum: ergo, si in iudicio h. e.
post litem contestationem (per hanc
litem proprie inchoatur iudicium,
quod in penalibus strictè accipien-
dam) non sit permissum, consequen-

ter non detur plus-petitio, poena non
habet locum. Interim tamen absol-
vitur ab instantia Reus, & in captæ li-
tis expensas eidem condemnandus
est Actor plus petens ante litem novæ
contestationem. c. un. cit. ibi: nec
litem excipiet, nisi ei solvantur expen-
se. l. 1. 2. C. h. t. §. temporales Inst. de
Except. in fine cit.

TITULUS XII.

De Causa Possessionis & Proprietatis.

DECISIO LV.

De Parocho Possessionem Decimarum, quam diu
habuit Primissarius loci, turbante.

SPECIES FACTI.

Primissarius in Parochia N. multis
annis habuit decimas ex quibus-
dam agris, in fundatione jam ante 50.
annos ibi assignatas, à Magistratu lo-
ci authenticis litteris contestatas, &
quædam possessione, ut testes de plus-
quam 20. & 30. annis testificantur,
sine interruptione collectas. At priori
anno Parochus, qui in iure Canoni-
co legerat, se habere intentionem in
iure fundatam ad omnes decimas suæ
parochiæ, & si alius Clericus eas præ-
scribit, præscriptione immemoriali,
vel 40. annorum cum titulo vel privi-

legio, aut alio legitimo illas acquirendi
titulo munitum esse debere, propria
auctoritate involavit in has decimas,
suoque horreo invexit, ratus utique,
Primissarium in probatione præscri-
ptionis vel alterius iusti, quo domi-
nus harum decimarum effectus sit,
tituli defecturum. Unde quæritur 1.
quo remedio se juvare possit Primis-
sarius, an Possessorio vel Petitorio
experiri. 2. vel utrumque simul cu-
mulare. 3. & si quidem solum Pos-
sessorium eligere velit, quale con-
sultum sit instituere?

(R. P. Pichler Decisiones.)

M m

QUA-